

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Luimige Reis langs den Rijn

Hood, Thomas

Amsterdam, 1840

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-140259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-140259)

schen een weinig zonderling voor en strookt naar mijne gedachten niet met een zoo romanesk en sentimenteel volkje als de Duitschers zijn. Ik heb daarom ook van FRANK de belofte gevergd, dat hij mede naar het kerkhof zal gaan en toezien dat ik op eene behoorlijke wijze ter aarde worde besteld. Lang zal het wel niet duren, eer de goede knaap geroepen wordt om mij die liefdedienst te bevijzen. Sedert dat ik dezen brief heb begonnen te schrijven gevoel ik mij zeer achteruitgegaan, en daarom, oudel getrouwe vriend! is uw condoleantiebrief, alleen wat de dagtekening aangaat, te voorbarig geweest, en zal mogelijk, terwijl gij dezen brief van mijne hand leest, te pas komen.

* * * * *

Sedert ik u het bovenstaande schreef, heeft er in de oude St. Castorskerk eene andere plegtigheid plaats gehad, te weten een huwelijk. Dewijl ik zoo lang ongetrouwd geleefd heb, zonder mijne denkwijze over het huwelijk te openbaren, kunt gij dezelve nogtans gissen, door mijne stille zegenwenschen bij deze gelegenheid. Naar den jongeling te oordeelen, die voor bruidegom speelde, moet ik het al mijn leven lang mis gehad hebben. — FRANK heeft hem met zijn' ganschen stoet van bruiloftsgasten uitgeteekend, maar het potlood is

door hem allen tegelijk als een' nieuw aangekomen gast met een boordervolletje welkom te heeten.

(Vert.)

niet in staat om van zijne woelige en onrustige gebaren een denkbeeld te geven. Lieve Hemel! men zoude gezegd hebben dat een Benediktijner monnik even zoo zeer boven een' ongetrouwde verheven is, als een koetspaard boven een ploegpaard. En dat is misschien ook wel zoo; maar wat mij aangaat, zoo als FRANK gewoon is te zeggen, ik kon mij zelven voor de beste onder de vrouwen niet tot zulk een voorwerp van algemeene opmerking maken. Ja wat meer is, ik kan niet begrijpen hoe een bedeesde jonge knaap in *Duitschland* tot eene vrijerij kan overgaan, alwaar hij eene wandeling met het voorwerp van zijne keuze doende, van tien of twaalf harer goede kennissen, lagchende, zingende en dansende op de hielen gevolgd word. Zonder als een jong man buitensporig beschaamd te zijn, geloof ik niet dat ik zoude hebben kunnen vrijen, terwijl ik omringd was van een halfdozijn zingende, springende en dartelende meisjes om mij heen, alle begeerig om te zien hoe mij het vrijen wel afgang, gibberende over de uitdrukking van mijn teeder gevoel, en elken mijner kusjes opteekenende, gelijk een merkje bij het kolfspel, voorondersteld zijnde dat men den moed had tot kussen in zulk een gezelschap. Doch het buitenlandsche vrijen is even als het buitenlandsche koken: een ei is een ei de geheele wereld door, maar er zijn honderd manieren van het op te dischen.

Nu, oude vriend! God zegene u en uwe familie. Ziedaar den laatsten wensch van uwen ouden getrouwden vriend

RICHARD ORCHARD.

(Aves)

P. S. Ik wenschte wel dat gij hier het ras van de zwijnen eens kondet zien. Zij zijn schrikkelijk lang van pooten en dun van ribben en zouden eene veel betere vertooning maken bij eene harddraverij dan op eene beestenmarkt. Er zijn er die zoo hard zouden kunnen loopen als hazewindhonden.

aan GEHARD BRUUNER, 1890.

Wat zal u zekerlijk niet ontvreesd zijn eenig-
 tigt te vernemen aangaande iemand, wiens gebuur-
 xinnige verduwing, twee of drie jaren geleden, ons
 heiden eenige stof tot overdenking gaf. Gisteren, ter-
 wijl ik stond te kijken naar het monument van Kuno
 van Rastenburg, in de familie kerk van St. Gallen,
 werd ik bij mijn naam aangesproken, en hieldende na
 eenige twijfel, ontken ouden vriend MARXEN, in een
 Duitche brief en met een Duitche pet op. Tot mij-
 woord op mijne vragen verhaalde hij mij eenige
 uitgave van de oude historie van de borg voor een vriend
 geworden te zijn, enz. Kortom, hij was hier gekomen
 om zijne levenswijze een weinig in te kramen, en
 had den over van den Rijn voor zijne spreekbank af-
 gekozen. Voor een verkleinende ontdekking, had de
 uitkomst niet aan zijne verwachting beantwoord. Hij
 herinnert zich wel, zedde hij, dat wij eenen factien
 om eeno geschiedene waarschouwing in de Ooper te
 kanten opgedragen, welke zekere bepalingen in-
 hield ten aanzien van het factien van veranderingen